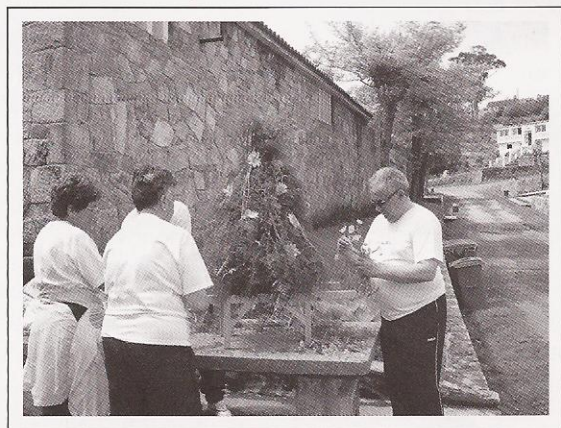

“O PINEIRONSIÑO”

Seguindo a nosa costumbre
respetando as tradicións
presentamos outro ano
o maio dos Pineiróns.

O ano pasado
quedounos en branco
xa collemos forza
imos dar o callo.

Máis de un botou de menos
o maio de Pineiróns
o pobre tiña dereito
coller unhas vacacións.

Descansar sentoulle ben
veuche fino como un allo
Agora diche ¡caray!
antes decía ¡carallo!

Ainda que somos de fora
traemos fiuncho e xestas
nos facemos sempre o maio
e os da casa nin fan festas.

Deben saber unha cousa
do grupo de Pineiróns
para facer o que facemos
hai que pedir subvencións.

E o Concello de Bueu
tamén entra no paquete
prometéronnos axuda
xa fai vintecatro meses.

Para entregar os cartos
interés teñen moi pouco
chegarase antes a pé
desde Ons hasta o Camouco.

O maio e o viaxe
dan traballo e costan cartos
uns chámannos gilipollas
os finos chámannos parvos.

Sempre somos os primeiros
en feitura i en letra
si o problema son os paus
temos que ir a pandereta.

Porque con isto dos paus
nunca conseguimos nada
máis ca un rimo de maio
xa parece unha lambada.

Por iso os maíos non veñen
a loitar co campeón
teñen medo, somos bos
vamos ir a Eurovisión.

Sería cousa de coña
ir e quedar campións
dirían en toda España
¡Fanse milagros en Ons!

A “Operación Triunfo”
non quixemos presentarnos
eso é para os que empezan
nos xa estamos consagrados.

Rosa, Manu e Chenoa
Bustamante e Bisbal
nos somos: Lino, Juan, Puskas
Tinón, José e Mayán.

Cobran o que lles da a gana
coches, barcos, avións
nos poñémonos a cola
do catamarán a Ons.

París, Londres, Roma, Atenas
Nueva Llor e Jolibú.
Nos, con Bueu, Marín e Ons
¡Que vaian rasca-lo cú!

Pero nos non temos medo
sempre tiramos para diante
Pineiróns fai o que pode
cante mal, ben, ou non cante.

Non solo nos dedicamos
a revista ou o maio
pedir cousas para a Illa
tamén é noso traballo.

Das cousas que nos pedimos
algunhas quedaron listas
o que antes eran atallos
xa parecen autopistas.

E tamén no muelle
mellorou a Illa
foi un gran acerto
poñer barandillas.

Falaremos deste coro
da Illa e seus problemas
non se vai a librar tampouco
nin a Comisión de Festas.

A Comisión xa traballa
o Patrón está moi cerca
din que hai regata de dornas
e un concurso de pesca.

Sobre isto hai comentarios
eu escoito e o digo
van vir os coches de choque
tómbolas e tióvivo.

Isto da moito traballo
e acaban todos fartos
si a o final non se fai todo
é que non chegan os cartos.

E non por falta de esforzo
nin por falta de interés
ou sale todo ó dereito
ou sale todo ó rivés.

Ditan normas pra facer
disto unha maravilla
ganará a natureza
pero hai máis fume na Illa.

Non son señales dos indios
nin os lixos a queimar
é a xente que aproveita
os sitios pra poder fumar.

Pero tamén hai quen opina
que isto vai a mellorar
con tantas prohibicións
¿vannos a deixar fumar?

Ainda non fai moito tempo
aquí era o máis natural
ver as barcas, ver as redes
e as canas pra pescar.

Pero isto mudou
hai moitos motores
chimpíns, furgóns
motos e tractores.

Nin flores, nin pesca,
nin jatos, nin cans,
menos mal que aínda
se pode fumar.

Xabalís, coellos, perdices,
galiñas, porcos e vacas...
si antes había de todo,
xa non queda casi nada.

Eche por este motivo,
a xente ven menos a Ons.
Nin flores, caza ou pesca
¡todo son prohibicións!

Que dano podía facer
un neno cunha caniña
coller na punta do muelle
unha lorchá ou unha rincha.

Con tanto cambio que hai
isto xa non é o mesmo
ahora querease atraer
outra clase de turismo.

O ano pasado
foille mal a Ons
non houbo poallas
nin chaparróns.

O problema foiche a auga
aquí é o peor mal
uns grifos estaban secos
por outros saía sal.

E chegando o domingo
a xente non se da prisa
saben que non hai sacerdote
que poida facer a misa.

Pero para estar nesta igrexa
a xente ten que ter xeito
en vez de seguir a misa
están mirando pro teito.

Ainda que faga calor
agora a xente respira
é das igrexas que teñen
ventilación asistida.

Preguntaban uns ingleses
¿Dónde para el autobús?
Para coñecer a Illa
teñen que mover os cús.

Cando chegaron a praia
¿En donde están las casetas?
Non teñían medo señoras
poden ensinar as tetas.

En esta Semana Santa
que houbo tanto temporal
algún bar aproveitóuno
para sé modernizar.

E que sorpresa levamos
falloulle a televisión
pero tuvo camareira
con abrigo de visión.

Pois a pesar das melloras
síguese botando en falta
un cura, un juardía, un doctor
bos camiños, luz e auga.

Pois dentro de pouco tempo
habrá que quitar o sombreiro
vai chegar a luz a Marte
na Illa seguirá o mecheiro.

I é que resulta increíble
estar tan cerca da terra
que a luz en estos tempos
siga sendo un problema.

Son moi poucos os veciños
que viven na Illa de Ons
sin embargo, cousa rara,
hai dúas Asociacións.

Que haia dúas Asociacións
eche algo moi normal
non as fixeron por capricho
é que ofrecen variedad.

Para as preguntas con retransca
haiche respostas con sorna
cando o da capital vai
o illán xa ven de volta.

¿Me puede hablar de la "nasa"?
Mira... vai rascar o cú.
Quen lle sabe algo diso
son os de EE UU.

¿Cuando sufren temporales
y no hai comunicación,
cómo hacen para ir a tierra
o andar por el interior?.

Pra andar por aquí dentro
temos moitas solucións
móviles, motos e coches
bicis, burros e tractors.

E para salir da Illa
cópteros i embarcacións
falta por pedirlle a Xunta
submarinos e avións.

O falar non ten cancelas
ó menos pra moita xente
o isleño non presume
¡o de Ons é diferente!.

Entenden do tempo
dominan as dornas
pescan como nadie
¡non hai quen os foda!

Botache a sota de ouros
debeche salir de espadas
¿quen te ensinou a xogar?
¡non tes idea de nada!

Por qué saliches con blancas
si tiñas o cinco tres?
si na tasca no aprendeche
intentao por Interné.

Isto pasa en moitos sitios
xa é costumbre da xente
faime caso ó que che digo
¡O de Ons é diferente!

Si as “Burgas” é Ourense
“Hai que roelo” Pontevedra
os de esta Illa de Ons
sonche “Tela marinera”.

Traballando tantos anos
un home, unha rapaza...
¡deixa as terras, non son túas!
lévate as pedras da casa !

Puxéronlle precio á Illa
vale sete mil millóns
si algun día hai reparto
que conten con Pineiróns.

Demos tempo ó tempo
non hai que ser choróns
temos hasta un muro
pras lamentacións.

No medio do mar o peixe.
Enriba do mar o bote.
A auga está sempre limpa.
No fondo o chapapote.

O mar que rodea a Illa
máis que limpo é cristalino
din que no fondo hai un coche
pero non un submarino.

Sirve de alimento ós peixes
congrios, sargos e robalos
non e Porche, nin Mercedes
é un simple Dous Cabalos.

Cambia o xeito de catura
e resolve a papeleta
os animais con cana
e os peixes con escopeta.

Si este remedio non vale
haiche solucións máis raras:
darlle ós animais peixes
e darlle ós peixes patacas.

Catro sitios non son moitos
que as mulleres non se enfaden
costa pouco encontralos
pois non fan como Bin Laden.

Non digamos pola noite
si hai movida, si hai ambiente
aspirinas, Alca Selser
a mañán do día seguinte.

Un dicho que é vaca
outro di que é boi
vannos volver tolos
Zapatero e Rajoy.

Din que isto vai cambiar
desde que entrou Zapatero
nin os maios, nin o pulpo
vai promocionar o mero.

Este peixe cociñado
eche unha maravilla
máis solo podrá pescalo
o nativo desta Illa.

Menudo lío formaron
os medios de información
saber que en noso grupo
había outra Leonor.

Unha vanna a preparar
para o trono, como herdeira
a nosa vota unha man
en Ons, como cociñeira.

Do que non cabe nin duda
porque xa é decreto lei
xa ten máis categoría
desde que aquí veu o Rei.

E a súa Maxestade
dounos moitas ilusións
ao desembarcar no muelle
preguntou por Pineiróns.

Nos quisemos consultarlle,
aínda correndo un risco,
si era para saudarnos
ou patrocinar un disco.

E cando estabamos preto
parounos un garda-espalda
entregámoslle unha foto
para que o Rei a mirara.

Pensamos que esa foto estaba o grupo cantando sin embargo era un paixaxe cunhas ovellas pastando.

E fíxolle tanta gracia púxose a reir sin tino dixo que sin escoitarnos xa nos daba un de platino.

Ahora si estamos nerviosos por si en un fallo nos pillan e millor non ser famosos asi que a cantar na Illa.

Unha noite nesta Illa unha noite non é nada unha semana enteira viño, pulpo e caldeiradas.

Estas, si, son vacacións desconectas do traballo cartos, réximen, horarios que se vaian ó carallo!.

Política, fútbol, pesca, importánnos tres collóns. En maio habrá sempre festa, mentras viva Pineiróns.

Realmente, esta festa servía para festexar os beneficios que nos proporcionan as árbores, as plantas, as flores... e de aí que a principal finalidade era cantarlle á natureza en primavera; a súa época máis esplendorosa. Nun momento, no tempo, comezou a desvirtuarse tal concepto e, en xeral, prevalece a xocosidade e a censura cara a particulares e colectivos.

Moitos historiadores non están, en absoluto, de acordo con tan drástico cambio e así, por exemplo, o insigne marinense Manuel Torres manifestaba o seu arrepentimento por ter revivido a festa, xa que: *“se ha olvidado la sensibilidad, la delicadeza y buen gusto, para dar paso a la murmuración y a la crítica, lo cual es más apropiado para las murgas de Carnaval”*.

Pineiróns, sen entrar en consideracións, intenta por todos os medios posibles, manter, en vivo e en directo, tan ancestral tradición, conservando nas súas coplas o humor e desenfado desde fai tempo característicos, e considerando que nelas, non existe o menor indicio de ofensa cara a alguén ou algo. A historia dos Maíos na Illa de Ons, baseada na fugaz existencia de “O Illeño” e a, aínda, viva de “O PineirOnsiño” ben merece a pena constatala a través das coplas; o seu inseparable acompañante. O “Maio” é o elemento perfecto para ofrecernos unha realidade florida e alegre. Paga a pena loitar por conservar, manter e gozar deste colorido, esta alegría... esta Festa.

